

Morfologie 31.3 (42-49)

Σω.	πῶς	(3) adverbium
	οὖν,	(3) partikel
	ὦ	(3) neutrale marking van de vocativus
	Κρίτων,	(1) voc. sing. M. Κρίτων
	καὶ	(3) partikel
	τὰ	(1) acc. plur. N. ὁ
	ἄλλα	(1) acc. plur. N. ἄλλος
	σκοπῶμεν;	(2) 1 plur. coni. praes., uitg.: act. σκοπέω
	οὐκοῦν	(3) partikel
	καὶ	(3) partikel
	ταῦτα	(1) nom. plur. N. οὗτος
	οὕτως	(3) adverbium (οὕτως/οὕτω)
	ἔχει;	(2) 3 sing. indic. praes., uitg.: act. ἔχω
	καὶ	(3) partikel, verbindend (combinatie: καὶ δὴ καὶ)
	δὴ	(3) partikel, (combinatie: καὶ δὴ καὶ)
	καὶ	(3) partikel, (combinatie: καὶ δὴ καὶ)
	περὶ	(3) prepositie
	τῶν	(1) gen. plur. N. ὁ
	δικαίων	(1) gen. plur. N. δίκαιος
	καὶ	(3) partikel, verbindend
	ἀδίκων	(1) gen. plur. N. ἄδικος
	καὶ	(3) partikel, verbindend
	αἰσχυρῶν	(1) gen. plur. N. αἰσχυρός
	καὶ	(3) partikel, verbindend
	καλῶν	(1) gen. plur. N. καλός
	καὶ	(3) partikel, verbindend
	ἀγαθῶν	(1) gen. plur. N. ἀγαθός
	καὶ	(3) partikel, verbindend
	κακῶν,	(1) gen. plur. N. κακός
	περὶ	(3) prepositie
	ῶν	(1) gen. plur. N. ὅς
	νῦν	(3) adverbium
	βουλευόμεν,	(2) 1 plur. indic. praes., uitg.: act. βουλεύω/βουλεύομαι
	πότερον	(3) adverbium (vragende combinatie: πότερον...ἤ)
	τῇ	(1) dat. sing. F. ὁ
	τῶν	(1) gen. plur. M ὁ
	πολλῶν	(1) gen. plur. M πολὺς
	δόξῃ	(1) dat. sing. F. δόξα
	δεῖ	(2) 3 sing. indic. praes., uitg.: act. δεῖ
	ἡμᾶς	(1) acc. plur. M ἡμεῖς
	ἔπεσθαι	(2) inf. praes., uitg.: med. ἔπομαι
	καὶ	partikel, verbindend
	φοβεῖσθαι	(2) inf. praes., uitg.: med. φοβέομαι
	αὐτήν,	(1) acc. sing. F. αὐτός
	ἢ	(3) voegwoord (combinatie: πότερον...ἢ)
	τῇ	(1) dat. sing. F. ὁ
	τοῦ	(1) gen. sing. M. ὁ
	ένός,	(1) gen. sing. M. εἷς
	εἶ	(3) voegwoord
	τίς	(1) nom. sing. M. τις

	ἐστίν	(2) 3 sing. indic. praes., uitg.: act. εἰμί
	ἐπιστάμενος,	(2) nom. sing. ptc. praes., uitg.: med. ἐπίσταμαι
	ὄν	(1) acc. sing. M. ὄς
	δεῖ	(2) 3 sing. indic. praes., uitg.: act. δεῖ
	καὶ	(3) partikel (combinatie: καί...καί)
	αἰσχύνοσθαι	(2) inf. praes., uitg.: med. αἰσχύνομαι
	καὶ	(3) partikel, verbindend (combinatie: καί...καί)
	φοβεῖσθαι	(2) inf. praes., uitg.: med. φοβέομαι
	μᾶλλον	(3) adverbium, comparativus (μᾶλα)
	ἢ	(3) voegwoord
	ἅπαντας	(1) acc. plur. M. ἅπας
	τοὺς	(1) acc. plur. M. ὁ
	ἄλλους;	(1) acc. plur. M. ἄλλος
Κρ.	τῇ	(1) dat. sing. F. ὁ
	τοῦ	(1) gen. sing. M. ὁ
	ένός,	(1) gen. sing. M. εἷς
	ὦ	(3) neutrale markering van de vocativus
	Σώκρατες.	(1) voc. sing. M. Σώκρατες
Σω.	οὐκ	(3) ontkenning (οὐ/οὐκ/οὐχ)
	ἄρα,	(3) partikel
	ὦ	(3) neutrale markering van de vocativus
	βέλτιστε,	(1) voc. sing. M., superlativus βέλτιστος (ἀγαθός)
	πάνυ	(3) adverbium
	ἡμῖν	(1) dat. plur. M. ἡμεῖς
	οὕτω	(3) adverbium (οὕτως/οὕτω)
	φροντιστέον	(2) nom. sing. N. φροντίζω*
	ὄ	(1) acc. sing. N. ὄς (in combinatie met τι)
	τι	(1) acc. sing. N. τις (in combinatie met ὄ)
	ἐροῦσιν	(2) 3 plur. indic. fut., uitg.: act. λέγω (noot 7)
	οἱ	(1) nom. plur. M. ὁ
	πολλοὶ	(1) nom. plur. M. πολὺς
	ἡμᾶς,	(1) acc. plur. M. ἡμεῖς
	ἀλλ'	(3) partikel, verbindend+ (ἀλλά)
	ὄ	(1) acc. sing. N. ὄς (in combinatie met τι)
	τι	(1) acc. sing. N. τις (in combinatie met ὄ)
	ὁ	(1) nom. sing. M. ὁ
	ἐπιστάμενος	(2) nom. sing. M. ptc. praes., uitg.: med. ἐπίσταμαι
	περὶ	(3) prepositie
	τῶν	(1) gen. plur. N. ὁ
	δικαίων	(1) gen. plur. N. δίκαιος
	καὶ	(3) partikel, verbindend
	ἀδίκων,	(1) gen. plur. N. ἄδικος
	ὁ	(1) nom. sing. M. ὁ
	εἷς	(1) nom. sing. M. εἷς
	καὶ	(3) partikel, verbindend
	αὐτῇ	(1) nom. sing. F. αὐτός
	ἢ	(1) nom. sing. F. ὁ
	ἀλήθεια.	(1) nom. sing. F. ἀλήθεια